

[Poul Hartling.]

vil betyde en ny mulighed for at styrke nærdemokrati og lokaliseringspolitik. Den europæiske økonomiske politik er både en ramme om og en betingelse for fremgang. I moderne samfund er samarbejde hen over grænserne en uafviselig nødvendighed, men netop denne ramme og denne fremgang, denne afskaffelse af handelsmæssige grænser i Europa giver en ny mulighed for at sætte kræfter ind på det nære. Den erhvervsudvikling, som vi kan vente, og som giver øgede muligheder for mindre virksomheder og for en opblomstring af landbrugserhvervet og de virksomheder, som er knyttet hertil, vil også betyde, at det bliver lettere at gennemføre den decentralisering, som venstre ønsker, og som er så vigtig i Danmark både af menneskelige og af trivselsmæssige grunde. Den højtærede statsminister kan ikke være fremmed over for disse tanker. Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund, som han jo kender noget til, har været inde på det, og her har man endog foreslået et etableringsstop i hovedstaden. Venstre er ikke gået så langt, men har i to forslag til beslutning i sidste samling foreslået nedsat et udvalg af eksperter, der kunne undersøge og kortlægge den skæve befolkningsfordeling og pege på egnede midler til at ændre den, og vi har foreslået et lokaliseringsråd, som kunne administrere egnsudviklingsstøtten, give lokaliseringsvejledning og bistå ved udformningen af den kommende landsplanlægning.

Venstres forslag blev venligt modtaget, men alligevel afvist af den daværende regering, men nu har vi jo en ny regering, og jeg spørger statsministeren, om han vil tage positivt imod venstres tanker, så vi kan komme videre med lokaliseringspolitikken og dermed også styrke det nærdemokrati, som i et kompliceret moderne samfund er mere nødvendigt end nogen sinde, hvis demokrati ellers skal give mening for os.

Der indgår mange problemområder i dette. Det har med transport at gøre, det har også med kollektiv transport og transporttaks politik at gøre. Det har med byrdeudligningen at gøre. Det har med placeringen af offentlige institutioner at gøre. Der sker i stigende grad en affolkning af visse egne i Danmark og en befolkningskoncentration i andre egne. Denne udvikling er til tydelig

skade både for de tyndt og for de tæt befolkede områder. Det er dyrere, det er besværligere, det er mere forurenende, og det er ikke fremmede for miljø eller for trivsel, at der nogle steder bor så få og andre steder så alt for mange. Netop som medlem af EF med de bedre muligheder for en styrkelse af de områder, hvor der er mange arbejdsløse, og hvor der er en svagere økonomisk udvikling, har vi en chance for at anbringe nye virksomheder rigtigt og for at styrke landområderne, ikke ved tvang, men ved en forstandig transportpolitik, skattepolitik, egnsudviklingspolitik, alt det, vi med ét ord kalder lokaliseringspolitik. Venstre lægger overordentlig megen vægt på disse problemer, og jeg spørger statsministeren, om regeringen vil stille sig positivt til sådanne initiativer. Det er et af de områder, hvor venstre håber på et samarbejde med den nye statsminister.

Folketingssamlingen indledes med en ny regering og med et nyt stort Europaperspektiv foran sig. For disse ting skal vi ikke glemme, hvad der hænger sammen med dagligdagens trivsel og miljø.

Lad mig slutte med det, som er nært for os her i tinget, nemlig at vi begynder arbejdet under en noget ændret forretningsorden. Det er et forsøg med de mange stående udvalg. Lad os håbe, at det kan fungere godt. Lad os især håbe, at det må give en mere rolig og rimelig arbejdsrytme. Det vil være godt for os, og det vil også være godt for lovene. Skal det lykkes rigtigt, så påhviler der også ministrene et stort ansvar. Det er ikke så let at få arbejdet fordelt ud over folketingssamlingen, men hvis vi får et rimeligere forår, end vi er vant til, vil en stor del af æren tilfalde den ny regering og ikke mindst den statsminister, som dog til syvende og sidst har hovedansvaret for, hvordan hans ministre traver. Bliver foråret 1973, ligesom det plejer, betyder det, at regeringen ikke har forstået at spille sammen med den nye forretningsordens bestemmelser. Vi håber, at den kan det.

Niels Helveg Petersen: En åbningstale slutter altid med en venlig opfordring til samarbejde mellem folketingets partier og et hurra. Hr. J.O. Kragts tilføjelse til åbningstalen i tirsdags har vi aldrig oplevet før. Historien om hr. J.O. Kragts mangeårige